

ДЕТСКО ТВОРЧЕСТВО

Пролѣтъ дойде

По поляни
и балкани
пѣе сребренъ звѣнецъ,
и цвѣтята по нивята
милва пролѣтень
вѣтрецъ.
Лекъ, зефирень,
въ бѣгъ неспирень
роснитѣ тревѣ люлѣй
и съ безбрѣжни ласки
нѣжни
пролѣтни слова имъ
пѣй:

— Пролѣтъ чудна,
ранобудна
иде вече тукъ при насъ,
изъ горитѣ,
въ планинитѣ,
да ни пѣе съ ясенъ
гласъ.
Генка Ц. Иотова.
I класъ

Сватба

Дигна сватба днесъ
кома̀ра
и потегли къмъ олтара.
Мравката му бѣше
булка
тънка, гола, като хурка.
Кумчо-Вълчо бѣ кумеца
а пъкъ шафера —
шуреца.
Сложи булката
софрата
и покани господата.
Кумчо-Вълчо понапи се
смръщи вежди,
разгнѣви се,
че гошавката голяма,
била постна, като
слама.
Отъ уплаха вси
сватбари
който, какъ можа да
свари,
изпобѣгаха на края,
сѣшате се зная, зная!
Дим. В. Вучковъ
уч. III. кл. — София

Рила

О! Рила, планино,
хубава си ти!
Хубави сж твойтѣ
поля и гори.
Лѣте по полята
стадата пасатъ,
а зиме изъ тебе
буритѣ реватъ.
О! Рила, планино!

Прелестна си ти.
Тихъ възторгъ къмъ
тебе,
моятъ гласъ шепти!

Симеонъ Ст. Мачевъ
синъ на парт. майсторъ
София

Пролѣтъ

Стопи се мартенскиятъ
снѣгъ,
и селската рѣчица
залежена
облива съ пѣна своятъ
брѣгъ
отъ пролѣтния вѣтъръ
съживена.
Отъ рано утро още
грѣй
и слънцето отъ модъръ
сводъ небесень,
а птичка почва да се
рѣй,
надъ ниви и полета съ
чудна пѣсень.
Навсѣкжде животъ и
шумъ.
Пробуждатъ се гори и
пущинаци.
Ечи отжпканиятъ
друмъ
отъ стѣпкитѣ на
хиляди селяци.

Рилка Т. Петрова
уч. отъ I класъ
гара Орѣшецъ

Капки

Капъ, капъ, капъ!
Капаятъ капки златни,
капки благодатни.
Капаятъ сладко пѣятъ,
катъ елмази грѣятъ.
Капъ, капъ, капъ!
Шумно пѣятъ всички
капкитѣ сестрички.

Вес. А. Несторова
Варна

Пролѣтъ

Пролѣтъ мила е
настала.
Малка птичка е заплѣла.
Радостъ, радостъ колко
щешъ
въвъ полето има днесъ.
Малки пѣргави дечица
заиграли ржченица.
Крѣшна пѣсень се
люлей
хопа, тропа, хайде хей.

Анастасия Василь
Вучкова.
уч. отъ I кл. — София

Приказчица.

Тръгнала ми баба,
време да не губи,
тръгнала, отишла
рѣпа да наскуби.
Не намѣри рѣпа,
бѣла и червена,
и се върна баба
много уморена.
Па я пита дѣдо,
пита и се смѣе:
— Мари, пуста бабо,
рѣпата кжде е? —
— Скубахъ, дѣдо,
скубахъ,
ама въвъ гората
срещнахъ кумча Вълча,
та ми взе торбата.
Пенка Ив. Минчева
Ст. Загора